

GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIILE PARLAMENTARE

B-dul Primăverii nr. 23, sector 1, București. Tel: 0213143404 int. 3000. E-mail: departament@gov.ro

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/1443

20 26 Luna 02 Zlue 26

Nr. 1859/2026

23-02-2026

Către: DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 19 februarie 2026

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (Bp. 498/2025, Plx. 589/2025);*
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea articolului 781 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 528/2025, L. 544/2025);*
3. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2022 privind decarbonizarea sectorului energetic (Bp. 520/2025, Plx. 15/2026);*
4. *Propunerea legislativă privind aprobarea obiectivului de investiții de interes național "Autostrada Maramureșului" și instituirea cadrului pentru proiectare, avizare, execuție și finanțare multianuală (Bp. 617/2025, L. 658/2025);*
5. *Propunerea legislativă privind transmiterea bunurilor imobile-teren cu construcții aferente din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte (Bp. 488/2025, Plx. 578/2025);*
6. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 123/2012 privind energia electrică și gazele naturale, în vederea stabilirii unui mecanism de prețuri echitabile pe Piața pentru Ziua Următoare (Bp. 299/2025, Plx. 469/2025);*
7. *Proiectul de Lege privind abrogarea Legii nr. 133/2019 pentru înființarea Agenției pentru Calitatea și Marketingul Produselor Agroalimentare (Bp. 87/2025, Plx. 175/2025);*
8. *Propunerea legislativă pentru abrogarea art. 290 din Legea nr. 303 din 15 noiembrie 2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Plx. 567/2025).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctul de vedere al Guvernului referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea articolului 350 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Bp. 550/2025).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea articolului 781 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de doamna deputat POT Anamaria Gavrilă împreună cu un grup de parlamentari POT, neafiliați (**Bp.528/2025, L544/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 781 din *Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu două noi alineate, alin. (6)-(7), în sensul instituirii unui plafon minim protejat al sumelor existente în conturile bancare ale persoanelor fizice, destinat acoperirii nevoilor de trai de bază, care nu poate fi indisponibilizat, total sau parțial, prin poprire, și al cărui quantum se actualizează anual în funcție de rata de creștere a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

II. Observații

1. Pornind de la faptul că inițiativa legislativă își propune să instituie un plafon determinat privind sumele de bani existente în conturile bancare ale debitorului asupra cărora să nu mai fie aplicată poprirea, apreciem că sunt necesare unele lămuriri privind distincția dintre urmărirea silită mobilă și poprire.

Astfel, cu privire la obiectul popririi, astfel cum rezultă din formularea art.781 alin. (1) NCPC, în doctrină¹ s-a reținut că pot fi distinse următoarele situații:

- atunci când sumele de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile încorporate se află la un terț, se va aplica poprirea. Dimpotrivă, atunci când este vorba despre sume de bani, titluri de valoare sau alte bunuri mobile încorporate care se află în posesia debitorului, se va recurge la urmărirea silită mobilă;

- atunci când este vorba despre sume de bani, titluri de valoare sau alte bunuri mobile încorporate aflate în mâinile unui terț, se poate recurge la urmărirea silită mobilă numai dacă terțul recunoaște că aceste bunuri aparțin debitorului sau acest fapt rezultă în mod evident. În caz contrar se va recurge la poprire;

- atunci când este vorba de bunuri mobile corporale deținute de un terț în numele debitorului, deși art. 781 alin. (1) teza a doua indică procedura popririi ca fiind aplicabilă, autorul crede că, în concret, recurgerea la această procedură este limitată de dispozițiile art. 733 NCPCP. Poprirea asupra bunurilor mobile corporale reprezintă o noutate, deoarece vechiul *Cod de procedură civilă* nu recunoștea această posibilitate.

Or, astfel cum au fost redactate textele propuse de către autorii inițiativei legislative par să se refere mai degrabă la sumele de bani deja existente în contul bancar al debitorului la momentul înființării popririi, neglijând faptul că poprirea, potrivit dispozițiilor art. 781 alin. (1) NCPC, vizează sumele de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile încorporate urmăriabile datorate debitorului ori deținute în numele său de o a treia persoană sau pe care aceasta din urmă i le va datora în viitor, în temeiul unor raporturi juridice existente sau bunuri mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele său. Aprecierea noastră are în vedere și faptul că din perspectiva executării silite este absolut irelevantă

¹ A se vedea Tr.C. Briciu, în V.M. Ciobanu, M. Nicolae (coord.), *Noul Cod de procedură civilă comentat și adnotat*, vol. II, Ed. Universul Juridic, București, 2016, pp. 793;

situația financiară a terțului poprit, motiv pentru care sintagma „*Sumele existente în conturile bancare ale persoanelor fizice*”, coroborat și cu justificarea că instituirea preconizatului plafon are în vedere acoperirea nevoilor de bază ale debitorului, nu se poate referi decât la debitorul persoană fizică.

În situația în care măsurile de executare silită se aplică direct asupra contului bancar al debitorului, așa cum s-a arătat și în doctrina prezentată, devin incidente dispozițiile referitoare la urmărirea silită mobilă.

Prin urmare, dificultatea deslușirii sensului normelor propuse este susceptibilă să genereze dificultăți în procesul de aplicare a legii, cu consecința afectării drepturilor și intereselor legitime ale participanților la procedura de executare silită.

În acest context, arătăm că NCPC instituie deja unele norme de protecție referitoare la urmărirea silită a bunurilor mobile ale debitorului.

Astfel, art. 727 NCPC² nominalizează expres categoriile de bunuri mobile care nu pot fi urmărite silit, iar art. 728 NCPC³ reglementează modalitatea în care se realizează executarea silită asupra bunurilor destinate exercitării ocupației sau profesiei debitorului.

În privința urmăririi veniturilor bănești ale debitorului, dispozițiile art. 729 NCPC instituie o serie de reguli speciale prin raportare la natura juridică a creanței a cărei satisfacere se urmărește, cât și prin raportare la natura juridică a sumelor de bani asupra cărora se realizează executarea silită.

² ART. 727

Bunurile neurmăribile

Nu sunt supuse urmăririi silite:

a) bunurile de uz personal sau casnic indispensabile traiului debitorului și familiei sale și obiectele de cult, dacă nu sunt mai multe de același fel;

b) obiectele indispensabile persoanelor cu handicap și cele destinate îngrijirii bolnavilor;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de 3 luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele necesare până la noua recoltă, animalele destinate obținerii mijloacelor de subsistență și furajele necesare pentru aceste animale până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) scrisorile, fotografiile și tablourile personale sau de familie și altele asemenea;

f) bunurile declarate neurmăribile în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

³ ART. 728

Bunurile destinate exercitării ocupației sau profesiei debitorului

(1) Bunurile mobile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercitării unei profesii autorizate nu pot fi urmărite decât de către creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective. Dacă bunurile nu sunt afectate unui patrimoniu profesional individual, însă servesc la exercitarea ocupației sau profesiei debitorului persoană fizică, pot fi supuse urmăririi silite numai dacă nu există alte bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.

(2) Dacă debitorul se ocupă cu agricultura, nu vor fi urmărite, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv animalele de muncă, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept real de garanție sau un privilegiu pentru garantarea creanței.

Astfel, potrivit prevederilor alin.(1)-(2) ale art.729 NCPC, *„Salariile și alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite:*

a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii;

b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.

(2) Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel”.

De asemenea, arătăm că reglementarea procesual civilă de drept comun are deja în vedere ipoteza în care desfășurarea procedurilor de executare silită ar putea periclita în mod semnificativ situația economică a debitorului, ținând seama de faptul că acesta realizează, din muncă, venituri sub un anumit prag determinat.

Așa fiind, de altfel cum s-a afirmat și în doctrină⁴, o dispoziție specială de protecție socială este cea din art. 729 alin. (3) NCPC, care vizează veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorilor și sunt destinate mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât quantumul salariului minim net pe economie. Aceste venituri vor putea fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest quantum (al salariului minim net pe economie). Remarcăm că, dincolo de limita stabilită prin norma antereferită, veniturile din muncă ale debitorului pot fi urmărite indiferent de natura juridică a creanței.

În plus, în privința altor categorii de venituri decât cele salariate, prevederile art. 729 alin. (4) și (5) NCPC stabilesc că pot fi urmărite doar pentru satisfacerea anumitor tipuri de creanțe expres menționate în textul de lege, astfel: *„(4) Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariaților în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziții legale, precum și sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.*

(5) Urmărirea drepturilor prevăzute la alin. (4) se va putea face în limita a jumătate din quantumul acestora”.

⁴ A se vedea G. Răducan, *Noul Cod de Procedură Civilă, Comentariu pe articole, vot. II*, Ed. Hamangiu, București, 2013, p. 231;

Referitor la dispozițiile art. 729 alin. (4) NCPC, în doctrină⁵ s-a afirmat că textul stabilește, astfel, printr-o enumerare limitativă, care sunt veniturile salariaților care se bucură de o insesizabilitate relativă, în înțelesul că aceste venituri nu pot fi urmărite decât de anumiți creditori din întreținere și din despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin vătămări corporale sau prin moarte.

Mai exact, este vorba despre venituri insesizabile total când este vorba de alți creditori decât cei sus-menționați și insesizabile parțial când creditorii urmăritori își valorifică creanța de întreținere sau de despăgubiri pentru repararea pagubelor cauzate prin moarte sau vătămări corporale, deoarece și acești din urmă creditori pot urmări veniturile în discuție în limita a jumătate din cuantumul lor.

Mai mult, asupra unor anumite categorii de venituri ale debitorului, legiuitorul a instituit o insesizabilitate absolută, acestea neputând fi urmărite pentru îndeșularea niciunei categorii de creanțe, sens în care arătăm că art. 729 alin. (7) NCPC stipulează faptul că „*Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii*”.

Or, fără a ține seama de complexitatea aspectelor care decurg dintr-o procedură de executare silită (situația creditorului, situația debitorului, natura juridică sau cuantumul creanței etc), norma propusă instituie imunitate absolută la executare pentru persoanele care dețin în conturile bancare sume sub cuantumul propus prin inițiativa legislativă.

Adoptarea unei astfel de soluții legislative ar putea chiar constitui un instrument care să asigure evitarea procedurilor de executare silită, în condițiile în care debitorul ar putea să nu mai depună sume de bani în conturile sale bancare pentru ca soldul total al acestora să se încadreze întotdeauna sub plafonul propus de către autorii inițiativei legislative.

În plus, fixarea unui cuantum determinat al sumelor de bani existente în contul bancar al unei persoane, care să împiedice declanșarea popririi/urmării silite mobiliare, nu poate constitui un reper adecvat pentru a stabili dacă aceasta poate fi sau nu supusă procedurilor de executare silită, întrucât soldul bancar este variabil pe întreaga durată a executării.

⁵ A se vedea G. Boroi, M. Stancu, *Drept procesual civil, ediția a II-a, revizuită și adăugită*, Ed. Hamangiu, București, 2016, P. 1048.

Astfel, considerăm că soluțiile legislative prevăzute de art. 729 NCPC, care fie se referă la cuantumul venitului debitorului, fie la natura juridică specială a anumitor categorii de venituri sau creanțe care se execută silit, repere care sunt, de altfel, obiective și constante pe întreaga durată a executării silite, reprezintă o opțiune de reglementare previzibilă și predictibilă pentru toți participanții la procedura de executare.

Având în vedere aspectele semnalate, apreciem că NCPC reglementează deja, de o manieră clară și adecvată, o serie de instrumente destinate să asigure protecția debitorului aflat într-o stare de precaritate financiară, cu luarea în considerare atât a naturii juridice a veniturilor sale, cât și a naturii juridice a creanțelor care se execută silit.

Astfel, apreciem că orice măsuri legislative în materia analizată trebuie să asigure un just echilibru între interesele social-economice și juridice ale persoanelor implicate în procedura de executare silită, de natură să satisfacă atât drepturile debitorului, cât și ale creditorului.

2. Semnalăm că soluțiile legislative sunt redactate deficitar, sens în care arătăm, spre exemplu, că norma propusă la art. 781 alin. (6) NCPC nu precizează momentul în raport cu care se apreciază îndeplinirea condițiilor prevăzute textul de lege propus, respectiv dacă debitorul trebuie să dețină un conturile sale bancare sume de bani mai mici sau egale de 3000 de lei la momentul începerii executării silite (depunerea cererii de către creditor la executorul judecătoresc) sau într-o etapă ulterioară, eventual, la momentul aplicării unor măsuri concrete de executare silită (urmărire silită mobilă).

De asemenea, sintagma „echivalentul în lei a 3000 de lei” este redundantă, întrucât plafonul propus de către autorii inițiativei legislative este deja stabilit în moneda națională.

3. În ceea ce privește soluția legislativă propusă la art. II alin. (1) din inițiativa legislativă, precizăm că aceasta contravine prevederilor art. 78 din *Constituția României, republicată*, în conformitate cu care: „*Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei*”.

De altfel, cu referire la această chestiune, în jurisprudența⁶ instanței noastre de contencios constituțional s-au reținut următoarele:

⁶ Decizia nr. 190/2020 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea nr. 475 din 4 iunie 2020.

„32. Curtea observă, în acest sens, că art. III din legea criticată stabilește că „prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, prevederile prezentei legi intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

33. În acord cu susținerile autorului sesizării, Curtea constată că textul legal citat încalcă prevederile art. 78 din Constituție, potrivit cărora „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.” Sensul clar al textului constituțional este subliniat în jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a reținut că „un text de lege modificat sau nou-introdus nu poate intra în vigoare înaintea împlinirii termenului prevăzut de art. 78 din Constituție, respectiv 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a actului normativ modificator” (a se vedea Decizia nr. 568 din 2 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005).

34. Ca urmare, întrucât stabilește intrarea în vigoare a legii înaintea împlinirii termenului prevăzut de art. 78 din Constituție, art. III din Legea pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 este neconstituțional, contravenind textului constituțional de referință menționat.

35. Față de considerentele menționate, ținând seama de faptul că viciul de neconstituționalitate constatat prin raportare la principiul bicameralismului afectează legea în ansamblu, devin incidente cele statuate în mod constant de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în sensul că Parlamentului îi revine obligația de a constata încetarea de drept a procesului legislativ, iar, în ipoteza inițierii unui nou demers legislativ, de a se conforma celor statuate prin decizia Curții (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 393 din 5 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 16 iulie 2019, Decizia nr. 404 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 16 iulie 2019)”).

4. Referitor la dispozițiile art. II alin. (3) din inițiativa legislativă, cu privire la faptul că „prevederile prezentei legi se aplică tuturor executărilor silite prin poprire aflate în curs la data intrării sale în vigoare”, precizăm că acestea nu țin cont de faptul că un demers legislativ

prin care se realizează amendarea unui act normativ în vigoare nu are, prin el însuși, valoarea normativă proprie.

Pentru a corespunde intenției reale de reglementare, era necesar ca textul să prevadă că *„Dispozițiile art. 781 din Legea nr. 134/2010 din Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta lege se aplică și executărilor silite în curs la data intrării sale în vigoare”*.

Toate aceste aspecte, precum și faptul că în cuprinsul inițiativei legislative se realizează o confuzie între instituția popririi și cea a urmării silite mobiliare sunt susceptibile să genereze dificultăți în procesul de aplicare și interpretare a unei eventuale noi reglementări.

Prin urmare, rezultă că normele propuse prin inițiativa legislativă analizată au caracter confuz, fiind lipsite de precizie și predictibilitate cerințe de calitate a oricărui act normativ potrivit jurisprudenței⁷ constante a Curții Constituționale, *„Principiul accesului liber la justiție consacrat prin textul citat din Legea fundamentală implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată*.

În acest sens s-a pronunțat în mod constant și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, de exemplu, în Cazul Rotaru împotriva României, 2000, a statuat că "o normă este «previzibilă» numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate - să își corecteze conduita", iar în Cazul Sunday Times contra Regatului Unit, 1979, a decis că "[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă (...)

În aceste condiții judecătorul este constrâns să stabilească el însuși, pe cale jurisprudențială în afara legii, adică substituindu-se legiuitorului, regulile necesare pentru a se pronunța asupra recursului cu judecarea

⁷ A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 189/2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, 307 din 5 aprilie 2006).

căruia a fost investit, încălcând astfel dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție privind separația puterilor”.

În context, amintim că, în practica sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Or, pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului⁸.

De asemenea, precizăm că în jurisprudența⁹ Curții Europene a Drepturilor Omului s-a mai reținut că una dintre cerințele care decurg din expresia „prevăzută de lege” este previzibilitatea.

Astfel, s-a mai precizat, o normă nu poate fi privită ca o „lege” decât dacă este formulată cu suficientă precizie pentru a permite cetățenilor să-și adapteze comportamentul în funcție de aceasta; aceștia trebuie să fie în măsură - dacă e nevoie, cu asistența juridică corespunzătoare - să prevadă, într-o măsură rezonabilă în funcție de circumstanțe, consecințele pe care o anumită acțiune le poate implica.

Astfel de consecințe nu trebuie să fie previzibile cu certitudine absolută: experiența arată că acest lucru este imposibil de atins. Deși certitudinea este un deziderat, aceasta poate conduce la o rigiditate excesivă, iar legea trebuie să fie capabilă să țină pasul cu modificările circumstanțelor.

În consecință, multe legi sunt inevitabil formulate în termeni care, într-o măsură mai mare sau mai mică, sunt vagi și a căror interpretare și aplicare devine o chestiune ce se rezolvă prin jurisprudență.

Nivelul de precizie a legislației interne care nu poate în niciun caz acoperi orice eventualitate - depinde într-o măsură considerabilă de conținutul legii în cauză, sfera sa de aplicare și numărul și statutul celor cărora li se adresează.

În special, o regulă este „previzibilă” atunci când aceasta oferă o măsură de protecție împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților publice și împotriva aplicării extensive a unei restricții în detrimentul unei părți.

⁸ A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 348/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) și art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea nr. 529 din 16 iulie 2014), inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acolo citată;

⁹ A se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 iunie 2012 pronunțată în cauza Centro Europa 7 s.r.l. și di Stefano împotriva Italiei, par. 141-143, inclusiv jurisprudența acolo citată;

În lumina jurisprudenței Curții Constituționale, dar și a *Curții Europene a Drepturilor Omului*, caracterul confuz al reglementării, care o privează de claritate, precizie și previzibilitate, precum și dificultatea integrării reglementărilor propuse în ansamblul legislației în vigoare constituie argumente care pot conduce la concluzia încălcării dispozițiilor art. 1 alin.(3) și (5) din *Constituție*.

Având în vedere imperativul realizării unei intervenții sistematizate asupra reglementărilor fundamentale, cum este cazul și al NCPC, precizăm că se află în dezbatere parlamentară și alte inițiative legislative parlamentare vizând modificarea și completarea acestui act normativ, care propun, întocmai ca inițiativa legislativă analizată, mai degrabă modificări și completări punctuale, fiind de dorit ca intervențiile legislative asupra acestei reglementări fundamentale să nu fie realizate prin demersuri succesive, de mică amploare și apropiate în timp, aceasta din perspectiva impactului lor, pe multiple planuri, asupra realizării actului de justiție.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă, ,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților